

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 7, 2025

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Parket bij de Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2025:169](#) 07-02-2025

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:830](#) 19-02-2025

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:405](#) 13-02-2025

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:137](#) 14-01-2025

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2025:1417](#) 14-02-2025

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2025:760](#) 13-02-2025

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2025:854](#) 29-01-2025

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2025:310](#) 29-01-2025

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2025:121](#) 22-01-2025

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2025:924](#) 15-01-2025

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2024:22370](#) 24-12-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:13962](#) 12-12-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:13960](#) 19-11-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:13961](#) 22-08-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:13965](#) 01-05-2024

Antillen

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGHACMB:2024:288 19-11-2024

RECHTSPRAAK

Beroepen gegrond. Ongeval tijdens militaire oefening ten onrechte aangemerkt als bedrijfsongeval. Volgens vaste rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep is het oefenen van de uitvoering van de oorlogstaak een normaal onderdeel van het uitoefenen van de militaire dienst door een beroepsmilitair. Dit gebeurt in beginsel onder normale omstandigheden, waarbij alle gebruikelijke maatregelen ter voorkoming van ongevallen worden getroffen. Het is ook mogelijk dat de uitvoering van een oorlogstaak wordt geoefend onder buitengewone omstandigheden. De oefening wordt dan gedaan onder nabootsing van bijzondere omstandigheden, zoals die zich bij daadwerkelijk operationeel optreden in een oorlogssituatie kunnen voordoen en waarbij deze bijzondere omstandigheden een verhoogd risico op verwonding of letsel meebrengen. In het algemeen zal dit verhoogde risico aanwezig zijn wanneer, juist om de oorlogssituatie realistisch na te bootsen, niet alle normaal gebruikelijke veiligheidsmaatregelen (kunnen) worden gehandhaafd. Als een dergelijk risico zich verwezenlijkt en daardoor een ongeval optreedt, wordt dat ongeval als dienstongeval aangemerkt. Naar het oordeel van de rechtbank moet het ongeval van eisers worden aangemerkt als dienstongeval en heeft verweerder het ten onrechte als bedrijfsongeval gekwalificeerd.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 24-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2024:22370

Zaaknummer: SGR 24/5269, SGR 24/5272, SGR 24/5276 en SGR 24/5280

Rechters: E.K.S. Mollen

Advocaten: T.A. van Helvoort en H.J.A. Aerts

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Een Belgische werknemer in dienst van een Belgische werkgever overkomt een arbeidsongeval in Nederland. In België geldt immuniteit van aansprakelijkheid voor de werkgever voor schade door arbeidsongevallen en is de schade gedekt door een verplicht door de werkgever af te sluiten arbeidsongevallenverzekering. Tot de hardekernbepalingen van de oude (Nederlandse) Wet arbeidsvoorwaarden grensoverschrijdende arbeid behoort artikel 7:658 BW. De Belgische werkgever vordert een verklaring voor recht die in de kern inhoudt dat artikel 7:658 BW niet van toepassing is. Hij stelt dat de Nederlandse werkgever de Detacheringsrichtlijn onjuist heeft omgezet door een artikel betreffende werkgeversaansprakelijkheid tot de hardekernbepalingen te rekenen. Bovendien is het Belgische aansprakelijkheidsrecht gunstiger voor werknemers, zodat ook op die grond artikel 7:658 BW toepassing mist. Het hof beslist dat er geen sprake is van onjuiste omzetting. Het hof geeft verder een aantal voorlopige oordelen over de vergelijking tussen Nederlands en Belgisch arbeidsongevallenrecht en vraagt partijen daarop bij akte te reageren.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-01-2025

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2025:137

Zaaknummer: 200.338.445

Rechters: F.J. de Vries, W.F. Boele en G.D. Hoekstra

Advocaten: K. Aantjes en S.P.R.M. Kranenburg

Wetsartikelen: 7:658 BW, 3 Detacheringsrichtlijn en 1 Waga (oud)

RECHTSPRAAK

Verzoek tot het gelasten van een voorlopig deskundigenbericht. De rechtbank benoemt een orthopedisch deskundige, een neurologisch deskundige en een psychiatrisch deskundige.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 22-08-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:13961

Zaaknummer: C/15/351622 / HA RK 24-54

Rechters: J. Blokland

Advocaten: H.A. Kragt en Y.B. Boendermaker

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft op 19 februari 2025 twee verdachten in de Nauru-zaak veroordeeld tot langdurige gevangenisstraffen. Twee slachtoffers hebben immateriële schadevergoeding gevorderd. Het eerste slachtoffer is tijdens zijn werk als kapper door een onbekende met benzineolie overgoten en vervolgens in de brand gestoken. Het eerste slachtoffer komt een immateriële schadevergoeding van € 30.000 toe. Het tweede slachtoffer is meerdere keren tijdens het autorijden beschoten. Het tweede slachtoffer komt ook een immateriële schadevergoeding van € 30.000 toe. Vordering ten titel van verlies verdien capaciteit wordt niet-ontvankelijk verklaard.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 19-02-2025

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2025:830

Zaaknummer: 21-000933-23

Rechters: M.L.H.E. Roessingh-Bakels, S. Bek en O.O. van der Lee

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Vaarongeval tussen twee snelle motorboten. Verdachte is bestuurder van een van de boten. Medeverdachte 1 en vader van de man die bij het ongeval is overleden was feitelijk bestuurder van de andere boot. Bewezenverklaring dood door schuld en zwaar lichamelijk letsel door schuld. De zoon van de medeverdachte 1 is overleden door het ongeval en zijn vriendin heeft aan het ongeval zeer ernstig blijvend letsel opgelopen (o.a. locked-in-syndroom). De vader, moeder en broer van de overledene hebben zich als benadeelde partij gevoegd in het strafproces, evenals de vriendin van de overledene en haar tweelingbroer, pleegmoeder en pleegvader. Ook de schipper (tevens medeverdachte 2) van de boot waar onder andere de vader zich op bevond heeft zich gevoegd. De vader van de overledene komt shockschade en affectieschade toe, maar doordat de vader deels schuld heeft aan het ongeval wordt dit bedrag verminderd tot € 20.000. De vordering wegens schokschade van de moeder en de broer van de overledene worden niet-ontvankelijk verklaard. Zij hebben onvoldoende gesteld, althans aannemelijk gemaakt. Affectieschade wordt aan de moeder toegewezen, maar een beroep op de hardheidsclausule door de broer wordt afgewezen. Aan hem wordt geen affectieschade toegewezen. De vriendin van de overledene heeft ernstig letsel opgelopen. Er is sprake van een locked-in-syndroom en zij heeft 24 uurszorg nodig. Zij heeft € 450.000 immateriële schade gevorderd; de rechtbank wijst € 300.000 toe. De vordering ten titel van verlies van verdienvermogen wordt niet-ontvankelijk verklaard omdat de behandeling ervan een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert. De tweelingbroer van de vriendin van de overledene doet met succes een beroep op de hardheidsclausule vanwege bijzondere omstandigheden. Zo zijn broer en zus tijdens de geboorte afgestaan en

hebben zij in hun jeugd veel meegemaakt. Voorafgaande aan het ongeval was het slachtoffer (zorg)coach van de broer en is de broer na het ongeval een van de mentoren geworden van de zus. Zowel aan de tweelingbroer als aan de pleegouders wordt affectieschade toegekend. De vordering (immateriële schade) van medeverdachte 2 wordt afgewezen. Onvoldoende gesteld en aannemelijk gemaakt dat sprake is van aantasting in de persoon als bedoeld in artikel 6:106 BW.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 14-02-2025

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2025:1417

Zaaknummer: 03.241322.22

Rechters: H.E.G. Peters, J.M.E. Kessels en L. Bastiaans

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Slachtoffer is ernstig mishandeld door de verdachte. Het hof komt tot een bewezenverklaring van poging tot doodslag en verkrachting. Het zoontje van het slachtoffer heeft een vordering van € 5.000 tot immateriële schade in de vorm van shockschade ingediend. Het hof stelt vast dat bij het zoontje een hevige emotionele schok is teweeggebracht doordat hij is geconfronteerd met de directe gevolgen van het bewezen verklaarde. De benadeelde partij was ten tijde van het feit 10 jaar oud. Hij is in de ochtend van 12 december 2021 met het slachtoffer, zijn moeder, in de ambulance meegereisd naar het ziekenhuis. Hierbij is hij geconfronteerd met het ernstige letsel dat de verdachte – zijn vader – aan zijn moeder heeft toegebracht. Dit heeft geleid tot geestelijk letsel, te weten traumagerelateerde klachten en PTSS, waarvoor het zoontje vier EMDR-sessies heeft gehad en meerdere sessies bij een psycholoog. Gelet daarop kan het zoontje aanspraak maken op vergoeding van immateriële schade. Het hof zal de vordering ten aanzien van de immateriële schade volledig toewijzen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 13-02-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:405

Zaaknummer: 23-000271-23

Rechters: A.M. Kengen, H.A. van Eijk en W.S. Ludwig

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Het slachtoffer zat op de scooter met zijn vader achterop. Er zijn meerdere kogels op het slachtoffer afgevuurd. De vader is van de scooter gevallen en het slachtoffer is ook even verderop met de scooter ten val gekomen. Hij is vervolgens van dichtbij nog door zijn achterhoofd geschoten. De vader van het slachtoffer vordert € 60.000 aan immateriële schadevergoeding bestaande uit affectie- en shockschade. De affectieschade wordt conform het Besluit vergoeding affectieschade toegewezen. De shockschade wordt ook toegewezen. De vader is ooggetuige geweest van de beschieting en het zogenoemde executieshot door het hoofd van zijn zoon. Daar komt bij dat hij zijn zoon daarna zwaargewond op straat heeft zien liggen en ter plaatse geopereerd heeft zien worden. Als gevolg hiervan is de benadeelde partij gediagnosticeerd met PTSS en heeft hij EMDR-therapie ondergaan. De rechtbank is van oordeel dat is voldaan aan de criteria voor toewijzing van een vergoeding van shockschade ex artikel 6:106 sub b BW. De zus van het slachtoffer heeft haar broer zwaargewond op straat zien liggen en ter plaatse geopereerd zien worden. Zij is ook als gevolg hiervan gediagnosticeerd met PTSS en heeft zij EMDR-therapie ondergaan. De zus komt een schadevergoeding van € 30.000 toe in de vorm van shockschade.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 13-02-2025

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2025:760

Zaaknummer: 01.069946.24

Rechters: M.E. Bartels, M.M.L.A.T. Doll en S.A.E.M. Rampaart

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Mevrouw is ten val gekomen in een winkelcentrum waar renovatiewerkzaamheden plaatsvonden. Mevrouw is gestruikeld over rubberen matten en door de val heeft zij onder andere een verstuiking van haar enkel en een zwelling van haar knie opgelopen. De vrouw stelt dat het betrokken bouwbedrijf en/of de eigenaar van het winkelcentrum aansprakelijk zijn/is. De rechtbank past de Kelderluik-criteria toe en komt tot de conclusie dat er geen sprake is van een gevaarzettende situatie waarvoor bepaalde veiligheidsmaatregelen getroffen hadden moeten worden. Ook geeft de rechtbank aan dat de toedracht niet geheel vaststaat en dat de vrouw wisselende verklaringen heeft afgelegd over de toedracht en het letsel. Niet gesteld of gebleken is dat mevrouw was afgeleid of dat er anderszins een reden voor haar was om niet de vereiste oplettendheid en voorzichtigheid in acht te nemen. Gelet op de aard, omvang en stand van de renovatiewerkzaamheden moeten de door het bouwbedrijf genomen (veiligheids)maatregelen in beginsel als adequaat worden beschouwd. Dat mevrouw desondanks ten val is gekomen, kan het betrokken bouwbedrijf en/of de eigenaar van het winkelcentrum niet aangerekend worden. De rechtbank wijst het verzoek af omdat niet is komen vast te staan dat het bouwbedrijf of de eigenaar van het winkelcentrum onrechtmatig hebben gehandeld.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 29-01-2025

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2025:310

Zaaknummer: C/16/581417 / HA RK 24-168

Rechters: J.M.P. Drijkoningen

Advocaten: S. Deldjou-Fard, I. Ghazarian en R.J. Schellevis

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Werkneemster vindt dat zij door haar werk ziek(er) is geworden en dat de werkgever niet genoeg heeft gedaan om dat te voorkomen. Volgens de werkgever bestaat er niet een zodanig verband tussen de werkomstandigheden en de arbeidsongeschiktheid van werkneemster dat hij daarvoor als werkgever aansprakelijk is. Partijen hebben twee deskundigen gevraagd daar onderzoek naar te doen en een expertiserapport op te stellen. Over een van de rapporten bestaat discussie. Mevrouw stelt dat er sprake is van steekhoudende en zwaarwegende bezwaren die maken dat partijen niet gebonden zijn aan het rapport. De kantonrechter oordeelt dat je aan een rapport dat je samen laat opstellen in principe vast zit. De kritiekpunten, die in feite grotendeels neerkomen op 'cosmetische' bezwaren, kunnen naar het oordeel van de kantonrechter niet nu nog, bijna vier jaar na het definitieve rapport, ertoe leiden dat het rapport van tafel gaat. De kantonrechter vindt dat partijen eraan gebonden zijn. In een overweging ten overvloede geeft de rechter aan dat het tijdsverloop tussen het ontstaan van de klachten in 2009, de aansprakelijkstelling in 2011, de gezamenlijke vraagstelling aan deskundigen in 2019 en dit deelgeschil zorgwekkend is en een duidelijke indicatie dat er onvoldoende voortvarend is opgetreden door partijen/belangenbehartigers in deze zaak.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-01-2025

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2025:121

Zaaknummer: 11405398 UE VERZ 24-353

Rechters: M.A. Rademaker

Advocaten: D.C.A. van den Dungen en M.L. Jinkes de Jong

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Op 15 september 2018 is slachtoffer door een man mishandeld, als gevolg waarvan slachtoffer letsel heeft opgelopen. In de strafprocedure is aan slachtoffer reeds een schadevergoeding van € 26.085,88 toegekend. In deze zaak oordeelt de rechtbank dat door de dader nog aanvullende schadevergoeding moet worden betaald. In de uitspraak worden diverse schadeposten beoordeeld.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 01-05-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:13965

Zaaknummer: 335167

Rechters: J.S. Reid

Advocaten: M.P. de Klerk en M.C. de Ruijter

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeval. Een leerkracht struikelt op het schoolplein over een schooltas. Het hof oordeelt dat de school in beginsel aansprakelijk is voor de schade op grond van artikel 7:658 lid 2 BW, het is aan de school om aan te tonen dat zij aan haar zorgplicht uit artikel 7:658 lid 1 BW heeft voldaan of dat er sprake is van schade die in belangrijke mate het gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid van de leerkracht. De aanwezigheid op de grond op het schoolplein van (een bepaalde hoeveelheid) tassen, met daaraan bevestigd lussen en hengsels – daargelaten of de leerlingen bij die tas zitten of verderop aan het spelen zijn – is naar het oordeel van het Hof, geen huis-tuin-en-keukensituatie. De aanwezigheid van een aanzienlijke hoeveelheid tassen op de grond van het schoolplein levert een potentieel gevaarlijke situatie op die kan leiden tot schade met vergaande gevolgen. Het is een feit van algemene bekendheid dat kinderen in deze leeftijd (7 tot 10 jaar) niet altijd geneigd zullen zijn zich aan een dergelijke regel te houden en er dus, bij gebrek aan andere maatregelen, altijd enige tassen op de grond zullen liggen. Dat de school andere maatregelen, dan het hebben van de ongeschreven regel dat de kinderen hun tassen bij zich houden of bij de tas blijven, heeft genomen of aanwijzingen heeft verstrekt om te voorkomen dat de leerkracht over de tassen zou vallen heeft de school ook in hoger beroep niet aangevoerd. Naar het oordeel van het Hof had de school op een eenvoudige manier maatregelen kunnen nemen om dit specifieke gevaar zoveel als redelijkerwijs mogelijk te voorkomen, bijvoorbeeld door het plaatsen van rekjes/kastjes tegen de muren naast de lokalen of het bevestigen van haakjes waarin of waaraan de leerlingen hun tassen kunnen neerleggen of ophangen. Door geen maatregelen te nemen, terwijl de school onvoldoende heeft aangevoerd om aan te nemen dat dit niet

mogelijk was, heeft de school niet voldaan aan haar zorgplicht als bedoeld in artikel 7:658 lid 1 BW. Zij is daarmee aansprakelijk voor de door de leerkracht geleden en nog te lijden schade als gevolg van het ongeval.

Instantie: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

Datum uitspraak: 19-11-2024

ECLI: ECLI:NL:OGHACMB:2024:288

Zaaknummer: AUA202301800 – AUA2024H00040

Rechters: E.A. Saleh, C.G. ter Veer en C.J.H.G. Bronzwaer

Advocaten: C.B.A. Coffie en G.W. Rep

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Een man stelt dat hij letsel heeft opgelopen als gevolg van een aanrijding op de motor. De verzekeraar heeft de aansprakelijkheid voor het ontstaan van de aanrijding erkend. Tussen partijen is discussie ontstaan over de vraag of de klachten die meneer stelt te ervaren allemaal te relateren zijn aan het ongeval. De man is namelijk bij meerdere ongevallen betrokken geweest. Op verzoek van partijen is er een gezamenlijk psychiatrisch expertiserapport opgesteld, uit dit rapport volgt dat er geen exacte wetenschap is en dat zekerheid over het causaal verband tussen een ongeval en de psychische klachten nooit met honderd procent zekerheid kan worden vastgesteld. Daarnaast stelt de verzekeraar dat er sprake is van inconsequenties dan wel discrepanties. De man verzoekt de rechtbank daarom een voorlopig deskundigenbericht te bevelen. Niet aannemelijk is gemaakt dat aan het op gezamenlijk verzoek van partijen opgestelde rapport geen waarde kan worden gehecht. Het rapport is naar het oordeel van de rechtbank duidelijk, begrijpelijk en inzichtelijk. Dit betekent dat het rapport tussen partijen als bindend heeft te gelden. Nu het expertiserapport tussen partijen als bindend heeft te gelden, heeft meneer geen belang bij zijn verzoek tot het gelasten van een nieuw voorlopig deskundigenbericht. Het verzoek van meneer zal daarom worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 19-11-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:13960

Zaaknummer: 352758

Rechters: J.S. Reid

Advocaten: A. Peijs en M.M. Klunder

Wetsartikelen: 3:303 BW

RECHTSPRAAK

Tussenbeschikking. Bestuurder van een auto is op 11 februari 2020 betrokken geweest bij een verkeersongeval, een kop-staartbotsing. Bestuurder stelt dat hij letsel heeft opgelopen als gevolg van het ongeval. De verzekeraar heeft de aansprakelijkheid voor het ontstaan van het ongeval erkend. Tussen partijen is discussie ontstaan over het causaal verband tussen de klachten die bestuurder ervaart en het ongeval. Bestuurder verzoekt de rechtbank om een voorlopig deskundigenbericht te gelasten en vier deskundigen te benoemen. De verzekeraar verzet zich primair tegen toewijzing. Het verweer van de verzekeraar komt er in de kern op neer dat het verzoek niet kan worden toegewezen omdat de bestuurder eerst nog een aantal ontbrekende medische stukken dient te verstrekken. Dat verweer volgt de rechtbank niet en zij wijst het verzoek van de bestuurder toe. De rechtbank is wel van oordeel dat ter voorkoming van nadere discussies het volledige procesdossier aan de deskundigen moet worden toegestuurd. Daarnaast moeten ook aanvullend stukken aan de deskundigen worden toegestuurd, inclusief de Delta-V-rapportages, de medische adviezen van de adviseur van de verzekeraar en het huisbezoekrapport. Verzoeker heeft tegen het toesturen van de stukken geen (gemotiveerd) inhoudelijk verweer gevoerd en het gaat om informatie die relevant kan zijn voor het oordeel van de deskundigen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 12-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:13962

Zaaknummer: 351510

Rechters: N. Boots

Advocaten: W.C.D.V. Blanken en G. Loman

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Werkgeversaansprakelijkheid. Een werknemster van KLM stelt tijdens een verplichte training met een deursimulator van een vliegtuig letsel aan haar been te hebben opgelopen. De kantonrechter is van oordeel dat uit de stukken voldoende blijkt dat de lichamelijke klachten die werknemster ervaart zich hebben geopenbaard op het werk, waarmee vaststaat dat zij schade heeft geleden in de uitoefening van haar werkzaamheden zoals bedoeld in artikel 7:658 BW. De kantonrechter is van oordeel dat de werkgever de zorgplicht ex artikel 7:658 lid 2 niet heeft geschonden. Door de instructeurs en deurassistenten zijn ter plaatse instructies gegeven over het uitvoeren van de oefeningen. De werknemster heeft verder verklaard dat zij bij het openen van de deur kracht heeft gezet vanuit met name haar linkerbeen, in plaats van vanuit haar schouders. Volgens de instructie moet kracht worden gezet vanuit de schouders, maar de werknemster heeft dit niet gedaan omdat zij eerder problemen heeft gehad met haar schouders. De werknemster had dit niet vooraf aan de instructeur of deurassistent gemeld, zodat deze daarop ook niet hebben kunnen anticiperen en de werknemster nader hebben kunnen instrueren hoe zij de oefening het beste kon uitvoeren. Onder deze omstandigheden ziet de kantonrechter niet in wat de werkgever redelijkerwijs nog meer had kunnen doen om te voorkomen dat de werknemster schade zou oplopen bij het uitvoeren van de oefening met de deursimulator. De werkgever is niet aansprakelijk op grond van artikel 7:658 lid 1 BW.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 15-01-2025

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2025:924

Zaaknummer: 11313753

Rechters: N. Boots

Advocaten: M.R. Lauxtermann en Y. Ersoy

Wetsartikelen: artikel 7:658 BW, artikel 7:611 BW en artikel 1019z Rv

RECHTSPRAAK

Eenzijdig verkeersongeval. Een bestuurder van een personenauto is tegen de vangrail gebotst en heeft daarbij ernstig letsel opgelopen. De bestuurder doet een beroep op de afgesloten combipolis (WA, Casco, SVI). Volgens de verzekeraar is de schade het gevolg van bewuste roekeloosheid of merkelijke schuld waardoor de verzekeraar op grond van de toepasselijke polisvoorwaarden niet tot dekking is gehouden. Voor de vraag of er sprake is van bewuste roekeloosheid of merkelijk schuld dient er gekeken te worden naar de definitie hiervan die is opgenomen in de polisvoorwaarden. Hierdoor wordt er afgeweken van de wettelijke uitsluitingsgrond van artikel 7:952 BW. Volgens de polisvoorwaarden is er sprake van bewuste roekeloosheid of merkelijke schuld indien een bestuurder zich zodanig laakbaar heeft gedragen dat dit grenst aan opzet. Naar het oordeel van de rechtbank is daarvan geen sprake. De bestuurder heeft wel een stevige snelheidsovertreding gemaakt, maar niet een exorbitante. De snelheidsovertreding is op zichzelf beslist onvoldoende voor de conclusie dat sprake is geweest van bewuste roekeloosheid of merkelijke schuld in de zin van de polisvoorwaarden. Om wel te kunnen spreken van opzet zouden er naar het oordeel van de rechtbank meer (verzwarende) omstandigheden, die aan de bestuurder te verwijten zijn, zoals bijvoorbeeld drank-, drugs- en/of telefoongebruik tijdens het rijden, aan de orde moeten zijn, maar dat is niet het geval. De verzekeraar heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat op basis van andere omstandigheden wel sprake zou zijn van opzet, waardoor de verzekeraar zich niet op de uitsluitingsclausule kan beroepen. Daarbij doet de verzekeraar een beroep op de gordelkorting van 25% uit artikel 5.1 van de SVI-voorwaarden, volgens de rechtbank is het niet komen vast te staan dat

de gordel op het moment van het ongeluk niet vast zat, hierdoor faalt dit beroep. Het voorgaande leidt tot de slotsom dat de door de bestuurder gevorderde verklaringen voor recht over het verlenen van dekking onder de verzekering van de voertuigschade én van de geleden en te lijden letselschade als gevolg van het ongeval toewijsbaar zijn.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 29-01-2025

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2025:854

Zaaknummer: C/15/350236 / HA ZA 24-153

Rechters: A.C. Haverkate

Advocaten: J.G. Keizer en M.D. Spruit

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Conclusie advocaat-generaal Lindenberg. Werkneemster stelt dat zij een burn-out en depressie heeft gekregen door de werkomstandigheden bij haar voormalige werkgeefster. Die zouden eruit hebben bestaan dat de werkneemster door haar manager is gepest, vernederd en geïntimideerd, dat het onderzoek over haar klacht daarover onzorgvuldig is uitgevoerd, en dat de werkgeefster niet goed is omgegaan met haar arbeidsongeschiktheid. De werkneemster stelt de werkgeefster aansprakelijk voor de door haar geleden en nog te lijden schade. Het hof heeft, evenals de rechtbank, de vorderingen afgewezen. Het hof heeft geoordeeld dat niet is komen vast te staan dat de werkneemster werkzaamheden heeft moeten verrichten onder omstandigheden die schadelijk waren voor haar gezondheid, dat de werkgeefster bij gebreke van dergelijke schadelijke werkomstandigheden haar zorgplicht dienaangaande ook niet heeft geschonden, en dat de werkgeefster ook overigens haar zorgplicht jegens de werkneemster niet heeft geschonden. In cassatie klaagt de werkneemster dat het hof het beoordelingskader van artikel 7:658 BW heeft miskend, althans dat het hof op onjuiste dan wel onbegrijpelijke wijze toepassing heeft gegeven aan de zogenoemde ‘arbeidsrechtelijke omkeringsregel’. De advocaat-generaal is van opvatting dat het cassatiemiddel, dat is opgebouwd uit vijf onderdelen, niet tot cassatie kan leiden en concludeert tot verwerping van het cassatieberoep.

Instantie: Parket bij de Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-02-2025

ECLI: ECLI:NL:PHR:2025:169

Zaaknummer: 24/01034

Rechters: S.D. Lindenberg

Wetsartikelen: 7:658 BW